

Posudek vedoucího magisterské diplomové práce sl. Bc. Veroniky Hurajčíkové, Příspěvek k počátkům Pražského hradu. (Doklady a proměny osídlení západního předhradí na místě dnešního tzv. Severního výběžku). Praha 2014, 173 s. včetně obrazových příloh a soupisu literatury a pramenů.

K práci přiloženy v samostatné kapitole výsledky archeobotanické analýzy vypracované Mgr. R. Kočárovou a Mgr. P. Kočárem.

Práce se zabývá vyhodnocením výsledků dosud celkově nepublikovaného archeologického výzkumu v tzv. Severním výběžku na západním předhradí Pražského hradu, který provedl v roce 1987 Dr. J. Frolík z pracoviště výzkum Pražského hradu ARÚ AV ČR. Autorka se pokusila tam zjištěné památky a nálezové situace zařadit do celkového vývoje Pražského hradu a především se zaměřit na problém Hradu. Tento záměr ovlivnil do značné míry celkovou strukturu posuzované práce.

Na začátku své práce pokusila se diplomantka ve stručné formě shrnout dosavadní názory historiků a archeologů na nejstarší dějiny Pražského hradu. Významnou úlohu tu hraje výstavba nejstaršího hradního kostela P. Marie a potom chronologie nejstarších opevňovacích systémů. V dějinách poznání dějin Hradu hraje zvláštní úlohu západní předhradí, jehož archeologické poznání má dosud torsovitý charakter. Určitým přínosem v této oblasti je archeologický výzkum v prostoru tzv. Severního výběžku, jehož výsledky autorka popisuje ve čtvrté kapitole. Tam zajištěné pozůstatky objektů (kůlové jamky aj.) mají ovšem torsovitý charakter. Mezi tam nalezenými movitými památkami má naprostou převahu keramika (keramické zlomky). Tu diplomantka hodnotí jednak podle profilace okrajů a technologického provedení (zde vychází z klasifikace obecně přijímané pro členění pražské keramiky) a jednak podle technologických vlastností studované keramiky (stanovených ovšem podle vizuálního pozorování). Ostatní nalezené památky byly již málo početné (přesleny, kostěné a parohové předměty, různé železné zlomky apod.). K zajímavým poznatkům dospěly rozbory tam nalezeného osteologického a paleobotanického materiálu (provedené ovšem příslušnými odborníky).

Výsledky výzkumu a možnosti jeho interpretace hodnotí autorka velmi opatrně. Nejstarší stopy osídlení v těchto místech klade kamsi do poloviny 9. století, stálý pobyt obyvatel je doložitelný až od počátku následujícího věku. Situaci změnila na západním předhradí až výstavba kostela P. Marie. Diskutovanou otázkou zůstává chronologie nejstaršího tam zjištěného příkopu.

Práce vytěžila z malého množství zjištění, které výzkum v šesti sondách v severním výběžku západního předhradí přinesl, maximum poznatků. Autorka prokázala dobrou znalost archeologického materiálu i odpovídající znalost příslušné odborné literatury. Práce vyhovuje podmínkám kladeným na magisterské práce. Je na dobré úrovni i po stránce formální.

Práci doporučuji k dalšímu řízení před komisí pro obhajoby.

Praha, 27. května 2014

Prof. PhDr. Jiří Sláma, CSc.